

พระราชกำหนด

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติให้ใช้บทบัญญัติพ 6
แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พุทธศักราช 2477
พุทธศักราช 2486

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร
ลงวันที่ 4 สิงหาคม พุทธศักราช 2480
และวันที่ 16 ธันวาคม พุทธศักราช 2484)

อาทิตย์ทิพอาภา

ปรีดี พนมยงค์

ตราไว้ ณ วันที่ 19 มิถุนายน พุทธศักราช 2486

เป็นปีที่ 10 ในรัชกาลปัจจุบัน

ตอนที่ 32 เล่ม 60 ราชกิจจานุเบกษา 19 มิถุนายน 2486

โดยที่เห็นสมควร ขยาย การ ไร่บทบัญญัติบัพ 6 แห่ง
ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ให้ทั่วถึง เพื่อความมั่นคง
และวัฒนธรรมแห่งชาติ

และโดยที่มีเหตุฉุกเฉิน ซึ่งจะ เรียกประชุมสภาผู้แทน
ราษฎรให้ทันทั่วๆ ไม่ได้

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชกำหนดขึ้นไว้ โดย
อาศัยอำนาจตามความใน มาตรา 52 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชกำหนดนี้ให้เรียกว่า "พระราชกำหนด
แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติให้ ไร่บทบัญญัติบัพ 6 แห่ง
ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พุทธศักราช 2477 พุทธ
ศักราช 2486"

มาตรา 2 ให้ใช้พระราชกำหนดนี้ตั้งแต่วันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

19 มิถุนายน 2486 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 60 ตอนที่ 32

มาตรา 3 ให้ยกเลิกมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติให้ใช้
บทบัญญัติฉบับที่ 6 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พุทธ
ศักราช 2477

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
จอมพล ป. พิบูลสงคราม
นายกรัฐมนตรี

มาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติให้ใช้บทบัญญัติฉบับที่ 6 แห่ง
ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พ.ศ. 2477 มีข้อความดังนี้

“มาตรา 4 บทบัญญัติแห่งบทนี้ไม่กระทบกระเทือนถึงกตข้อมบังคับ
สำหรับปกครองบริเวณเขตหัวเมือง ร.ศ. 120 ในส่วนที่เกี่ยวข้องด้วย
มรดก”